

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 6T/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820010095
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2021:5820010095.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Danielou Pilarčíkovou, v trestnej veci proti obžalovanému V. G., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Tr. zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.06.2021 v Námestove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný V. G., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom Z. XXX, okres D., bez pracovného pomeru, ženatý, t.č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

u z n á v a s a v i n n ý m , ž e

dňa 21.10.2019 v čase okolo 14.23 hodine, po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, viedol osobné motorové vozidlo zn. PEUGEOT 406 ev. č. D. po miestnej komunikácii v obci Sihelné, a to smerom na obec Rabča, okres Námestovo, pričom pri rodinnom dome číslo 1 bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Námestovo a vykonanou dychovou skúškou mu bolo zistené 0,48 mg/l alkoholu v dychu,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

t ý m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 208 ods. 3 Tr. zákona, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 4, ods. 7 Tr. zákona, § 37 písm. m/, písm. h/ Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/Tr. zákona z a r a d' u j e obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods.1, 2, 3 Tr. zákona u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 6 (šesť)rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona z r u š u j e výrok o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/21/2020 zo dňa 19.05.2020 právoplatným 21.07.2020, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. zákona u k l a d á obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 18.03.2020 bola tunajšiemu súdu doručená obžaloba na obv. V. G. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona.

Okresný súd vo veci vydal dňa 27.04.2020 trestný rozkaz, ktorým obv. V. G. uznal vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, výkon trestu podmienenečne odložil a určil mu skúšobnú dobu na 24 mesiacov spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 rokov a 7 mesiacov. Proti trestnému rozkazu podal v zákonnej lehote odpor obvinený, preto bolo vo veci nariadené hlavné pojednávanie.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku neurobil žiadne z vyhlásení.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný vypovedal, že išlo o zostatkový alkohol, keď si sadol do vozidla, necítil, že by mohol byť ešte pod vplyvom alkoholu. Nepamätá si v akom množstve alkohol požíval, ale návšteva im prišla cca o 22.00 hod., pili víno a aj tvrdý alkohol.

Postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku boli prečítané výpovede svedkov G. C., M. F. a H. N., a to ich výpovede z prípravného konania.

Svedkovia G. C., M. F. a H. N. v prípravnom konaní zhodne vypovedali, že predmetného dňa vykonávali hliadkovú službu s volacím znakom Dekrét 407, boli merať rýchlosť v obci Sihelné. Následne na miestnej komunikácii v obci Sihelné namerali rýchlosť okolo 76 až 77 km/hod, a to osobnému motorovému vozidlu zn. Peugeot 406, ev.č.: D. Keďže vodič prekročil povolenú rýchlosť v obci, predpísaným spôsobom ho zastavili, po predložení dokladov zistili, že vodičom vozidla bol obžalovaný, vodič bol vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške, ktorá bola s pozitívnym výsledkom 0,48 mg/l. Svedok G. C. na otázky odpovedal, že obvinený odber krvi nežiadal, vyjadril sa, že doma prerábajú dom, že tam má chlapov a od rána popíjajú. Ak si pamätá uviedol, že požil pivo a dva, tri panáky. Po zastavení otvoril okno, bolo cítiť alkohol, ale osobne sa mu nezдалo, že by javil známky požitia alkoholu. Rovnako vypovedali svedkovia M. F. a H. N., že nebolo na ňom až tak badateľné, že by bol pod vplyvom alkoholu.

Keďže v tomto prípade išlo o hraničnú nameranú hodnotu alkoholu v dychu u obžalovaného, súd vyhovel návrhu prokurátora a pribral do konania znalca MUDr. Andreja Hajtmana, ktorý vypracoval odborné vyjadrenie, k obsahu ktorého bol znalec vypočutý. Znalec MUDr. Andrej Hajtman na hlavnom pojednávaní dňa 08.06.2021 vypovedal, že na podklade vyšetrovacieho spisu zistil, že obžalovanému bola dňa 21.10.2019 o 14.23 hod. nameraná hodnota 0,48 mg/l, čo je v prepočte 1,01 promile, výrobca dychových analyzátorov uvádza meraciu chybu prístroja do výšky (+, -) 5 % nameranej hodnoty. Minimálna koncentrácia etanolu v krvi pri zohľadnení meracej chyby bola 0,96 promile. Keďže namerané hodnoty alkoholu v čase vykonávania dychových skúšok klesali, možno predpokladať, že menovaný bol vo fáze vylučovania alkoholu v krvi, a že pred zastavením vozidla v jazde bola jeho krvná koncentrácia alkoholu vyššie ako nameraná hodnota, t.j. hodnota nad 1 promile, vzhľadom k tomu, že znalcovi ne je známy presný čas začiatku vykonávania jazdy vodiča, nebolo možné vykonať spätný prepočet. Hodnoty alkoholu v krvi nad 1 promile predstavujú ľahký stupeň opitosti, ako aj hodnoty nad 0,8 g/kg je možné hodnotiť ako stav ovplyvnenia alkoholom stupňa podnapitosti, hraničiacim s ľahkým stupňom opitosti. Osobu v tomto stave alkoholického ovplyvnenia nemožno považovať za bezpečne schopnú viesť motorové vozidlo. Pri takomto stupni alkoholického ovplyvnenia sú už rozvinuté príznaky opitosti u psychickej, ako aj sensorickej a motorickej sfére v takej miere, že sú už zjavné aj širšiemu okoliu. Tiež aj rýchlosť vozidla zohráva úlohu a je prepojená so psychickými a motorickými schopnosťami osoby pod vplyvom alkoholu. V prípade rozdielu nejakých 3 minút (podľa obhajoby a predloženej google maps rod. dom a miesto, kde bol obžalovaný kontrolovaný a zastavený políciou je vzdialené cca 3 minúty cesty), pokles alkoholu by bol minimálny, jednalo by sa o stotiny. V prípade zohľadnenia aj odchýlky meracieho prístroja, mohlo by to viesť k záveru, že v čase ako obžalovaný začal cestu od rodinného domu, tak mohla

byť hodnota alkoholu v jeho dychu aj pod 1 promile, rámcovo okolo 0,96 až 0,97 promile. V prípade, ak by sa mal použiť pri výpočtoch individuálny faktor, bolo by to len na teoretickej úrovni, bolo by potrebné zisťovať konkrétny metabolický proces osoby, čo sa v praxi bežne nerobí.

Podľa § 269 Tr. poriadku boli oboznámené listinné dôkazy, a to najmä zápisy o dychovej skúške na čl. 15-16, certifikát o overení analyzátoru dychu na čl. 17, evidenčná karta vodiča, odpis z registra trestov, výpis z ústrednej evidencie priestupkov, správy k osobe obžalovaného. Ako listinný dôkaz bol oboznámený aj znalecký posudok č. 319/2019 zo dňa 23.12.2019 (t.j. cca v čase spáchania súdeného skutku) vypracovaný na obžalovaného znalcom MUDr. Stanislavom Kollárom v inej trestnej veci, v ktorom bola konštatovaná závislosť obžalovaného na alkohole, tzv. rozhodujúce štádium alkoholizmu.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. poriadku súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. poriadku ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 4 alebo 5 Trestného poriadku, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

V súhrne tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, opierajúc sa len o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané a rovnako prihliadajúc len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebraté, mal tak súd jednoznačne, bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný ako trestne zodpovedná osoba sa dopustil konania popísaného v skutkovej vete, teda viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, v čase vedenia vozidla, dychovou skúškou mu bolo namerané 0,48 mg/l alkoholu v dychu, čo zodpovedá 1 promile, hraničnej hodnote ustálenej súdnou praxou, ktorá preukázateľne znižuje psychické funkcie vodičov, reagovať správne a včas na situáciu v cestnej premávke, a jeho konanie tak vykazuje všetky znaky prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona.

Prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona sa dopustí, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Objektom trestného činu je ochrana ľudského života a zdravia, ako ja majetku.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa pri tomto trestnom čine vyžaduje úmyselné zavinenie v zmysle ust. § 15 Tr. zákona, ale k následku vo forme poruchy na zdraví alebo majetku stačí zavinenie z nedbanlivosti v zmysle ust. 16 Tr. zákona.

Podľa § 15 Tr. zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (priamy úmysel), alebo b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený (nepriamy úmysel).

Po subjektívnej stránke obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle ust. § 15 písm. a/ Tr. zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky trestného činu - prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách § 10 ods. 2 Tr. zákona to znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív). V súdnej veci mal súd preukázané naplnenie materiálneho korektívu hroziacim následkom konania obžalovaného, objektom súdeného trestného činu je predovšetkým ochrana ľudského života a zdravia, ako najvyššej možnej hodnoty a v neposlednom

rade aj ochrana majetku pred tými, ktorí v stave po požití návykovej látky, ktorá znižuje ich psychické funkcie, vykonávajú zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorej by v dôsledku ovplyvnenia takouto látkou mohli ohroziť život alebo zdravie ľudí, v tomto konkrétnom prípade ostatných účastníkov cestnej premávky. V prípade obžalovaného súd zároveň poukazuje aj na osobu obžalovaného, ktorý už v minulosti bol opakovane odsúdený, a v jednom prípade za rovnaký trestný čin.

Obžalovaný neurobil žiadne vyhlásenie. Vo svojej výpovedi nepopieral, že predmetné vozidlo viedol, tiež nepopieral, že bol zastavený policajtmí, podrobil sa dychovej skúške s pozitívnym výsledkom, na svoju obranu uviedol, že išlo o zostatkový alkohol, predchádzajúci večer mali návštevu, požíval víno a aj tvrdý alkohol. Keď si sadal za volant, nemyslel si, že by ešte mohol byť pod vplyvom alkoholu. K uvedenému skutku boli v prípravnom konaní vypočutí svedkovia G., M. F. a H. N., príslušníci polície, ktorí zhodne potvrdili, že v obci Sihelné, počas služby zameranej na meranie rýchlosti zastavili vozidlo, ktoré viedol obžalovaný, pretože prekročil rýchlosť v obci, pohyboval sa rýchlosťou okolo 76 až 77 km/hod., dobrovoľne sa podrobil dychovej skúške s pozitívnym výsledkom 0,48 mg/l. Keďže sa jednalo o hraničnú hodnotu, súd vo veci na návrh prokurátora nariadil znalecké dokazovanie.

Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne a nepochybné zistené, že obžalovaný v inkriminovanej dobe vykonával činnosť - viedol motorové vozidlo, v nespôsobilom stave, vyvolanom užitím návykovej látky. Vykonanou dychovou skúškou mu bola dňa 21.10.2019 o 14.23 hod. nameraná hodnota 0,48 mg/l, čo je v prepočte 1,01 promile alkoholu v dychu. Súd v stručnosti sumarizuje, že obžalovaný bol usvedčovaný tak svojou výpoveďou, ako aj výpoveďami svedkov, výsluchom znalca MUDr. Andreja Hajtmána a listinnými dôkazmi, najmä zápsmi o dychových skúškach zo dňa 21.10.2019 o 14.23 hod. vykonal dychovú skúšku s pozitívnym výsledkom 0,48 mg/l, v čase o 14.41 hod. nameraná hodnota 0,43 mg/l a v čase o 18.18 hod. nameraná hodnota 0,12 mg/l. Z výpovede znalca MUDr. Andreja Hajtmána vyplynulo, že hodnoty alkoholu v krvi nad 1 g/kg predstavujú ľahký stupeň opitosti, ako aj hodnoty nad 0,8 g/kg je možné hodnotiť ako stav ovplyvnenia alkoholom stupňa podnapitosti, hraničiacim s ľahkým stupňom opitosti. Osobu v tomto stave alkoholického ovplyvnenia nemožno považovať za bezpečne schopnú viesť motorové vozidlo. Znalec ďalej vypovedal, že keďže u obžalovaného namerané hodnoty alkoholu v čase vykonávania dychových skúšok klesali, obžalovaný bol vo fáze vylučovania alkoholu v krvi, pred zastavením vozidla tak bola koncentrácia alkoholu v krvi ešte vyššia ako nameraná hodnota, t.j. hodnota nad 1,01 promile. Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní bránil, že v jeho prípade ide o zostatkový alkohol, alkohol požíval neskoro večer spolu s návštevou a keď si sadal za volant, nevedel, že ešte môže byť pod vplyvom alkoholu. Toto jeho tvrdenie však nekorešponduje s jeho výpoveďou v prípravnom konaní, kde vypovedal, že alkohol požíval s manželkou do skorého rána a policajtom, ktorí ho zastavili zasa uviedol, že počas dňa popíjal s chlapmi, ktorí mu robili na dome. Súdu sa javila najpravdepodobnejšia zo všetkých ním prezentovaných verzíí, práve verzia, že alkohol požíval počas dňa s robotníkmi na jeho dome, keďže v prípravnom konaní obžalovaný pred vyšetrovateľkou uviedol, že policajtmí bol zastavený, keď chcel ísť do stavebnín, pretože mu na dome robili fasádu chlapi a chýbalo mu lepidlo, čo bolo konzistentné s jeho verziou pred policajtmí, bezprostredne po jeho zastavení. Ale v konečnom dôsledku, pre rozhodnutie súdu nebolo podstatným, či obžalovaný požíval alkohol do skorého rána, alebo počas dňa, pretože vzhľadom na množstvo pozitívneho alkoholu, ktorý bol v jeho prípade zistený dychovou skúškou, obžalovaný si musel byť vedomý, že sa nachádza v stave alkoholického opojenia a nesmie tak ako vodič viesť vozidlo. Skutočnosť, že si bol svojho stavu veľmi dobre vedomý korešponduje aj s tým, že obžalovaný sa nežiadal na odber biologického materiálu, tiež nenamietal výsledok zistený dychovou skúškou. Jeho obranu v tomto smere, že si neuvedomoval, že môže byť pod vplyvom alkoholu súd vyhodnotil ako účelovú. Pokiaľ obžalovaný sa ďalej bránil, že sa nenachádzal v stave vylučujúcom spôsobilosť bezpečne viesť motorové vozidlo, výška zisteného alkoholu s prihliadnutím na nepresnosť meracieho prístroja, nebola u neho nad jedno promile, ako si to vyžaduje súdna prax a v jeho prípade, tak môže byť jeho konanie posúdené len ako priestupok, s takýmto záverom obhajoby sa súd rovnako nestotožnil. Z opakovane vykonaných dychových skúšok, ktorým sa podriadiť obžalovaný, ako aj z vyjadrenia znalca MUDr. Andreja Hajtmána vyplynulo, že obžalovaný sa dychovej skúške podrobil v čase o 14.23 hod. s výsledkom 0,48 mg/l, v prepočte 1,01 promile alkoholu v dychu, minimálna koncentrácia etanolu v dychu pri zohľadnení meracej chyby by bola 0,96 promile a keďže z kontrolných meraní vyplynulo, že obžalovaný už bol vo fáze vylučovania alkoholu v krvi, pred zastavením vozidla, ktoré viedol, bola jeho krvná koncentrácia alkoholu vyššia, ako nameraná hodnota. Pričom podľa výpovede znalca, už hodnoty alkoholu v krvi nad 1 promile predstavujú ľahký stupeň opitosti, ako aj hodnoty nad 0,8 g/kg je možné hodnotiť ako stav ovplyvnenia alkoholom stupňa podnapitosti, hraničiacim s ľahkým stupňom opitosti. Osobu v tomto stave alkoholického ovplyvnenia nemožno považovať za bezpečne schopnú viesť motorové vozidlo, u takejto osoby už sú rozvinuté príznaky opitosti v psychickej, ako aj v senzorickej a v motorickej sfére v takej miere, že sú už zjavné

aj širšiemu okoliu. S týmto záverom znalca korešponduje výpoveď svedka G. C., ktorý uviedol, že po zastavení obžalovaný otvoril okno a bolo cítiť alkohol a svedka M. F., že obžalovaný reagoval celkovo zvlášťne, neskôr zistili, že v minulosti utrpel zranenie hlavy, takže jeho správanie považoval, že to má súvisieť so zranením hlavy. Pokiaľ ide o tvrdenia obhajoby, že obžalovaný viedol vozidlo pred vykonaním skúšky len nejaké tri minúty, kde pokles alkoholu by bol minimálny, súd uvádza, že takéto časové hľadisko nie je jednak objektívne, s obžalovaným po zastavení vozidla, boli najskôr robené iné úkony, bol vyzvaný k predloženiu a kontrole dokladov a pod. Podstatným bolo, že z medicínskeho hľadiska, ktoré je akceptovateľné aj trestnoprávnou praxou, schopnosť vodiča bezpečne viesť motorové vozidlo je nepriaznivo ovplyvnená, ak hladina alkoholu v jeho krvi dosiahne 0,4762 mg/l etanolu vo vzduchu, čo je hladina alkoholu v krvi 1,00 g/kg, teda jedno promile. Podľa lekárskej vedy žiaden, teda ani nadpriemerne disponovaný vodič motorového vozidla nie je schopný pri tejto hladine alkoholu v krvi bezpečne viesť vozidlo. V prípade obžalovaného vykonanou dychovou skúškou mu bola dňa 21.10.2019 o 14.23 hod. nameraná hodnota 0,48 mg/l, čo je v prepočte 1,01 promile alkoholu v dychu, pričom obžalovaný už bol vo fáze vylučovania alkoholu v krvi. Súdnou praxou je akceptované a vychádza sa z meraní realizovaných políciou pri dychových skúškach, kde vždy je potrebné doložiť k meraciemu prístroju aj certifikát o overení, ktorý sa v tomto prípade nachádza na čl. 17 vyšetrovacieho spisu. Súd tak nemal dôvod pochybovať o naplnení znakov skutkovej podstaty súdeného prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Čo sa týka námietky obžalovaného o nepresnosti merania tohto prístroja, tu treba uviesť, že v Slovenskej republike sú analyzátory dychu zaradené medzi určené meradlá už dlhšiu dobu, nejde teda o žiadne novum, tieto meradlá podliehajú povinnej metrologickej kontrole (Zákon č. 157/2018 Z. z. o metrologii a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Správnosť výsledkov merania sa overuje opakovaným meraním, v tomto prípade boli merania vykonané opakovane, obžalovaný sa podrobil opakovaným meraniam s určitým časovým odstupom. Z vyššie uvedených skutočností je tak zrejmé, že v posudzovanej trestnej veci súd oprel svoje rozhodnutie o vine o dôkazy, ktoré boli získané zákonným spôsobom a v konaní pred súdom boli zákonným spôsobom aj vykonané a obžalovaného za zisteného skutkového stavu uznal vinným, pretože obžalovaný v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, vykonával činnosť - viedol osobné motorové vozidlo a pri tejto činnosti mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku.

K osobe obžalovaného súd zistil, že v karte vodiča má celkom 3 záznamy za priestupky na úseku dopravy za porušenie menej závažných povinností vodiča. Zákazy činností mu boli uložené celkom dvakrát, prvýkrát OR PZ Dolný Kubín, DI Námestovo v trvaní 30 mesiacov za skutok spáchaný dňa 03.9.2011, dopravná nehoda u vodiča zistené požitie alkoholu, druhýkrát trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. OT/87/2021 zo dňa 31.08.2021 v trvaní 48 mesiacov za skutok zo dňa 30.08.2012 opäť u vodiča zistené požitie alkoholu, skutok kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona. Zo správy o povesti nevyplynuli žiadne podstatné skutočnosti k osobe obžalovaného, jeho konanie nebolo riešené komisiou verejného poriadku. Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že má celkom 5 záznamov. Naposledy rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/21/2020 zo dňa 19.05.2020 právoplatným dňa 21.07.2021 bol odsúdený za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením na výkon trestu do minimálneho stupňa stráženia, zároveň mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Pred týmto odsúdením bol trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. OT/87/2021 zo dňa 31.08.2021 odsúdený za prečiny ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákon na podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou 20 mesiacov, nariadený výkon trestu mu bol dňa 27.01.2015, podmiennečne prepustený z výkon trestu bol dňa 04.02.2016.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadal na ust. § 38 ods. 2 Tr. zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností. V prípade obžalovaného neboli zistené poľahčujúce okolnosti. Prirážajúcimi okolnosťami boli, že obžalovaný už

bol v minulosti trestaný § 37 písm. m/ Tr. zákona a tiež, že spáchal viac trestných činov § 37 písm. h/ Tr. zákona, keďže obžalovanému súd ukladal súhrnný trest. V prípade obžalovaného tak súd zistil prevahu priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona. Podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Podľa § 38 ods. 8 Tr. zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Keďže obžalovaný sa súdnej trestnej činnosti dopustil ešte predtým, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/21/2020 zo dňa 19.05.2020, právoplatný dňa 21.07.2021, ktorým bol obžalovaný odsúdený pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením na výkon trestu do minimálneho stupňa stráženia, bol obžalovanému ukladaný súhrnný trest podľa § 42 ods.1 Tr. zákona za celú sa zbiehajúcu trestnú činnosť, a to za použitia asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, keďže jeden zo zbiehajúcich sa trestných činov, ktoré boli spáchané viacerými skutkami (viacčinný súbeh) bol zločinom. Súd tak pri ukladaní trestu zvyšoval hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu najprísnejšie trestného (zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona) o jednu tretinu. Keďže do úvahy prichádzalo aj zvyšovanie dolnej hranice trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona (pri prevahe priťažujúcich okolností) a súčasne použitie týchto ustanovení by bolo pre obžalovaného neprímerane prísne, keďže súdnym skutkom v tejto veci bol prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky, v súvislosti so spáchaním ktorého mu súd ukladal aj trest zákazu činností v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby pre tento druh trestu, súd aplikoval pri ukladaní trestu ust. § 38 ods. 7 Tr. zákona a obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov (v rovnakej výmere aký mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/21/2020 zo dňa 19.05.2020, právoplatný dňa 21.07.2021). Podľa § 38 ods. 7 Tr. zákona ustanovenia ods. 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatela neprímerane prísne.

Na výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže pred spáchaním trestného činu už bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (trestný rozkaz Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/87/2021 zo dňa 31.08.2021).

Keďže súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/21/2020 zo dňa 19.05.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súd potom uložil obžalovanému aj podľa § 73 ods. 1 Tr. zákona ochranné protialkoholické liečenie, ktorý výrok o ochrannom liečení prevzal z rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/21/2020 zo dňa 19.05.2020, právoplatný dňa 21.07.2021 (keďže v rámci ukladania súhrnného trestu rušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce).

Nakoľko obžalovaný spáchal trestný čin v súvislosti s vedením motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, svojim nezodpovedným konaním vážne ohrozil účastníkov cestnej premávky, súd rozhodol aj o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Tento trest mu ukladal podľa § 61 ods. 1, 2, 3 Tr. zákona, keďže v minulosti už bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/87/2021 zo dňa 31.08.2021 odsúdený za prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona v hornej polovici trestnej sadzby od 1 do 10 rokov, t.j. minimálne 5 rokov 6 mesiacov a 1 deň. Súd obžalovanému uložil trest vo výmer 6 rokov. Súd považoval takto popri sebe uložené tresty, vzhľadom na osobu obžalovaného, okolnosti spáchania skutku za dostatočné na jeho nápravu ako aj ochranu spoločnosti.

Takto uložené tresty súd považoval za zákonné a spravodlivé, ktoré v prípade obžalovaného plne zodpovedajú potrebám tak generálnej ako aj individuálnej prevencie a sú dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.), (§ 45/1 Tr.por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.